

1.

Aprobarea substitutivă („aprobarea care înlocuiește actul administrativ”) presupune competența unul organ administrativ care își delegă organului inferior doar prerogativa de a întocmi conținutul actului, păstrându-și pentru sine doar prerogativa de a-i conferi acestui conținut forță executorie (de a-l „aproba”). Delegarea poate fi de atribuții ori de semnătură, dar întotdeauna este parțială. (0,75 p.)

2. (a) nu toate actele sunt sau normative, sau individuale (apare accidental categoria actelor particulare). Organizarea executării presupune reglementarea amănunțită a aplicării legii prin intermediul actelor administrative normative („norme metodologice”); executarea în concret presupune emiterea de acte individuale pentru fiecare caz în parte în care legea ar fi aplicabilă. (0,5+0,5=1 p.)

3.

a) Nu e act administrativ, căci a vinde bunuri inutile pentru interesul public nu presupune exercițiul puterii publice. E un act civil unilateral (un soi de ofertă de vânzare).

b) Nu e act administrativ, e o simplă adresă de comunicare (operațiune administrativă posterioară emiterii actului), de vreme ce în conținutul acesteia este menționat „actul de sancționare” – deci altul, nu această adresă.

c) După aprobare este un act administrativ particular (decizie de speță), care completează actele normative care urmăresc protejarea speciilor e plante pe cale de dispariție (nu e individual căci nu nominalizează destinatari, nu e nici normativ căci nu stabilește vreo regulă de aplicabilitate repetată, fiind apersonal).

d) Este un act administrativ căci produce efecte juridice (de modificare a altor efecte juridice – creșterea pensiilor); este un act normativ care vizează o categorie de beneficiari determinabili (pensionarii). (0,25 p. × 4 = 1 p.)

4. *Asemănări:* (a) ambii sunt aleși în funcție, potrivit art. 57 alin. 1 din Legea nr. 215/2001; (b) ambii au, în abstract, exact aceeași întindere a competenței (materială și teritorială), fiind autorități publice ale UAT, potrivit art. 57 alin. (1) și (2), 61, 63, 66 și 72 alin. (1) din Legea nr. 215/2001; *Deosebiri:* (a) primul este ales în mod direct, de electoratul local, potrivit art. 25 și 57 alin. (1) din Legea nr. 215/2001, cel de-al doilea în mod indirect, de către consilieri, potrivit art. 57 alin. 3 din Legea nr. 215/2001; (b) primul are o competență originară, reglementată de art. LAPL (art. 63 din Legea nr. 215/2001), cel de-al doilea exercită numai atribuțiile delegate de primar, potrivit art. 57 alin. 2 din Legea nr. 215/2001; (c) primarul este mult mai stabil în funcție, poate fi demis numai prin referendum (art. 70 din Legea nr. 215/2001), în vreme ce viceprimarul poate fi revocat cu majoritatea consilierilor în funcție (art. 57 alin. 4 din Legea nr. 215/2001); (d) viceprimarul este subordonat primarului (art. 57 alin. 2 din Legea nr. 215/2001), deci dacă primul nu are organ supraordonat, al doilea are. (0,25 p. × 5 = 1,25 p.)

5. Actul este unul individual (destinatar – FCSB), ilegal (denumirea „decizie” e o ilegalitate de formă, dar neesențială), însă fiind un act care privește patrimoniul trebuie adoptat cu două treimi din numărul total al consilierilor, potrivit art. 45 alin. 3 din Legea nr. 215/2001. Cum CGMB are 55 consilieri, potrivit art. 29 alin. 2 din Legea nr. 215/2001, două treimi înseamnă 37, deci cvorumul de vot este afectat). De asemenea, actul impune o sarcină (clubul pierde un drept), prin urmare, pe motiv de ilegalitate, poate fi revocat cu efecte retroactive. (1 p.)

Speță: (1) Pentru anularea deciziei- organul emitent, adică CNA. Fiind autoritate administrativă autonomă, înființată prin lege organică la nivel central, cel mai probabil are personalitate juridică, deci și pentru despăgubiri trebuie chemat tot CNA (sau, dacă nu ar avea, întrucât nu are organ ierarhic superior, singura persoană juridică de drept public care ar răspunde ar fi Statul Român). (0,75 p.)

(2) Cvorumul de prezență (minim 8) este respectat, de vreme ce au fost prezenți 10; cvorumul de vot (minim 6), iarăși a fost respectat de vreme ce au votat pentru jumătate plus 1 din cei prezenți (1/2 din 10 plus 1, adică 6). Nu este vorba despre oportunitate (ce audiență are un film, deci ce sume se adună) ci de legalitate, de vreme ce sancțiunea vizează un comportament ilicit – reclame interzise de lege). Deci, din această perspectivă actul este legal. (0,75 p.) (Variantă de barem 0,25 p. în plus – actul este ilegal pentru încălcarea competenței personalizate, cinematografia nu intră în noțiunea de audiovizual – radio, televiziune). Cum actul este individual (pentru motivele de mai jos), nu trebuie publicat în Monitorul oficial, deci sancțiunea inexistenței este exclusă. (pentru varianta încălcării competenței personalizate – sancțiunea nulității, în rest, nu e nicio sancțiune). (0,5 p.)

(3) este un act administrativ individual (sancționarea se face în temeiul puterii publice; are ca destinatar determinat pe R.R.M.), legal (pentru motivele de mai sus) și defavorabil (căci e o sancțiune). Deci nu are de ce să fie revocat. (1 p.) (pentru varianta cu viciu de competență – act ilegal, deci revocabil cu efecte pentru trecut). Abrogarea nu este posibilă dată fiind natura de act individual; cinematografele nu sunt destinatari, ele ar putea fi afectate în mod indirect de act, dar acesta nu cuprinde o interdicție generală pentru cinematografe, ci una specială pentru R.R.M. care a fost sancționat și cu amendă. (0,5 p.)

(4) acțiunea ar putea fi respinsă ca inadmisibilă raportat la cum a fost formulată („revocarea”), căci instanța de contencios administrativ nu revocă acte administrative, ci doar le anulează. Dar, chiar dacă am trece peste acest aspect, ea va fi respinsă pentru că actul este legal (sau, dacă se observă viciul necompetenței, acțiunea se admite căci actul atacat este ilegal). (0,5 p.)